

med Udgifter forbundne Forretninger for det Offentlige, idet de ellers ere lønede med Sportler, der udredes af vedkommende Private. Efter L. 1—5—18 skulde de tillige hver have en Gaard paa omtrent 10 Tønder Hartkorn, fri for al Afgift og Skat; men dette betydelige Emolument er efterhaanden blevet dem frataget mod en ringe Erstatning, og ogsaa denne er i Aaret 1824 bleven inddragen, dog uden Afbræk for de daværende Embedsmænd.

Dommer- og Striverkornet skulde efter Lovgivningens Bestemmelser alene ydes i Byg, undtagen forsaavidt for enkelte Jurisdictioners Vedkommende en Pengegodtgjørelse i Genhold til Forordningen af 4de November 1720, jvfr. Placat af 21de September 1836, er sat istedet for Kornydelsen in natura; men herfra er der i Tidernes Løb skeet betydelige Afvigelser, idet Dommerkornet paa mange Steder er blevet oppebaaret i andre Kornarter, saasom Rug og Havre, eller vederlagt med andre vilkaarlige Præstationer, saasom Fisk, Pengeafgifter m. v.

Forsaaavidt nu Ddelsen overeensstemmende med Lovgivningen har bestaaet i Byg, har man troet at maatte ved Ansættelsen af den fuldstændige Erstatning, der er tilsagt i Loven af 19de Marts d. A. § 2, saameget mere gaae ud fra, hvad der factisk har været oppebaaret, uden at der kræves nogen nærmere Legitimation med Hensyn til Dvquantiteten, som det, om end det Dvquantum, hvorefter Erstatningen saaledes bestemmes, overstiger hvad der burde ydes, hvis man under Jagttagelse af de i Forordningen af 4de Marts 1690 § 4 indeholdte Regler beregnede Præstationen efter det Antal af Gaarde, der for Tiden findes i den paagjældende Jurisdiction, ingeniunde heraf er en Folge, at dette større Dvquantum ikke med Rette skulde tilkomme den vedkommende Retsbetjent, idet For skjellen, som der allerede tidligere er gjort opmærksom paa, kan forklares paa forskjellige Maader, uden at nogen Overstridelse af de lovbestemte Regler har fundet Sted. Deels kan den hidrøre fra, at der ved Siden af Dommerkornet tillige er ydet Striverkorn, navnlig hvor der forhen har været særskilt Dommer og Skrifer, og Embederne senere ere blevne forenede; deels kunne ogsaa foregaaende Udskiftninger af Gaardene have medført, saavel at der af Gaarde, som nu ere under 6 Tønder Hartkorn, rettelig ydes Dommer- og Striverkorn efter den for Gaarde paa 6 Tønder givne Regel, som at Steder, hvis Hartkorn er under 1 Tønde Hartkorn, svare den samme Ddelse som Gaarde mellem 1 og 6 Tønder, og at mindre Parceller deeltage i Ddelsen efter en lavere Maalestof, jvfr. Forordningen af 25de Juni 1810 § 8 c. Hertil kommer, at det neppe kan erklæres ulovligt, at der, naar flere Gaarde ere blevne sammenlagte, af den større Eiendom er blevet svaret det Samme, som der tidligere paahvilede de flere mindre Eiendomme, ligesom det endelig kan være i sin Orden, at en Hovedgaard, — hvad der i flere Jurisdictioner er Tilfældet, — svarer Dommer- og Striverkorn, naar nedlagte Gaarde med uprivilegerede Jorder ere blevne inddragne under samme. Nærmere at efterwise, hvilken Indskyldelse det ene eller det andet af disse Momenter eller flere af dem i Forening i Tidernes Løb har udpyet i de enkelte Jurisdictioner, er efter Forholdets Natur umuligt, og en saadan Fordring bør derfor heller ikke gjøres til vedkommende Embedsmænd; det maa være tilstrækkeligt, at Forandringer som de paapegede idelig have fundet Sted, og at deri kan indeholdes lovlig Hjemmel for Retsbetjentene til det Indtægtsbeløb, hvorom der er Spørgsmaal.

Mere Tvivl kan der vistnok reises med Hensyn til de Tilfælde, hvor Dommerkornet er blevet ydet med Andet end Byg, og navnlig med Rug, men det skjønnes dog ikke rettere, end at ogsaa disse Præstationer bør efter deres Værdi tages med i Beregningen. Slige Særegenheder, som især finde Sted i Sylland, ere sandsynligviis fra Begyndelsen af fremkomne ved fælleds Overenskomst mellem Retsbetjenten og Jurisdictionens Beboere, idet det har været i disses Interesse istedetfor Byg, som paa Grund af Jordbundens Bestaaffenhed eller af andre Aarsager ikke dyrkedes paa Stedet og derfor maatte indkjøbes, at give andre Ddelse. Hvorvidt der i sin Tid er erhvervet nogen speciel Sanction paa saadanne Overenskomster, kan ikke let bringes i Erfaring; rimeligt er det vel, at det ikke i Almindelighed er skeet. Men da det Forhold, der saaledes har uddannet sig af sig selv, nu har vedværet